

Lumikon seikkailu livisniemessä

Olin metsässä leikkimässä, kun näin yhtäkkiä ruskean eläimen, jolla oli pitkä häntä. Tajusin, että se oli Lumikko, joka hyppi minua karkuun metsäpolkua päin. Olen nähnyt sen usein, kun tulen kouluun. Se asuu meidän kalliolla, mutta se käy tervehtimässä muitakin imisiä.

Sillä on varmasti hyvät oltavat meidän metsissä. Sen yleisin ravinto on hiiret, myyrät, oravanpoikaset ja jänikset. Luulen, että se seikkailee puistoissa ja kalliomaisemissa ilokseen. Sen ystävät ovat kärpät ja hillerit.

Me pidämme siitä, että pihallamme asuu lumikko, koska se syö hiiret ja käärmeet, eivätkä ne tule, koska niillä ei ole ravintoa. Luulen, että se on iloinen kun talvi tulee, koska sen vanha turkki vaihtuu vitivalkoiseksi.

Se on varmaan yksinäinen ja se etsii lajitoveria ja ystäviä, että voisi perustaa perheen meidän takapihallemme. Se on varmaan huolissaan, ettei jää auton alle, koska autotiet ovat lähellä sen asuinpaikkaa.

Ainoa eläin, joka on uhkana sille on koirat. Ajatella, jos meidän naapurin koirat pääsisivät metsään ottamaan niitä kiinni. Kun meille hankitaan koira, pidän hyvää huolta huolta, ettei se pääse häiritsemään sitä.

Loppu ja kiitos.

Siiri Jokinen 4-luokka 2012